

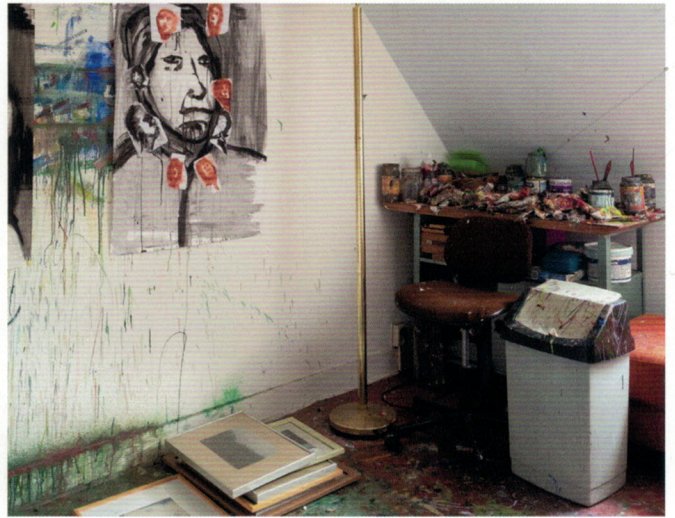

Moniek Gerrits

Ik ben een echt schilderbeest

Moniek Gerrits (1967) heeft haar opleiding genoten aan de academie voor beeldende kunsten te Maastricht. Daar is zij in 1991 afgestudeerd met een negen. Als gevolg van een uitermate traumatische jeugd is haar leven niet altijd even soepel verlopen. Wat overeind is gebleven, is haar kunstenaarschap. Waar en hoe dan ook, zij is altijd aan het tekenen en schilderen.

Thuis heeft Moniek een atelier boven en sinds kort huurt ze ook ruimte in een atelier bij de stichting Fantastikè. Ze heeft een duidelijke keuze gemaakt in waar ze met welke materialen werkt. In het atelier van Fantastikè werkt ze aan haar tekeningen op papier met ecoline en inkten. In haar atelier thuis werkt ze vooral met olieverf. "Ik ben een echt schilderbeest. Ik zit altijd onder de verf." Ze beschikt over een heel korte concentratietijd en die tijd, meestal een uur per dag, gebruikt ze ten volle om haar schilderijen te kunnen creëren. Daarnaast denkt ze veel na, kijkt ze veel naar kunst en zoekt ze ontspanning in beeld en geluid. "Ik kijk ook veel tv en daar hou ik genoeg ideeën aan over. Als het dan vijf uur is dan ga ik naar boven en dan ga ik schilderen."

Bronnen van inspiratie

Vol vuur praat Moniek over een schilderij van Willem Schellinks, *Tocht naar Chatham*. Dit schilderij hangt in het Rijksmuseum in Amsterdam. "Dit schilderij heeft alles en je kunt erin duiken. Het heeft enorm veel sfeer en het vertelt veel. Ik moet dit schilderij vaak zien." Het schilderij inspireert haar om haar eigen landschappen vorm te geven. Ze vervolgt: "De Middeleeuwen zijn voor mij de mooiste periode van de kunst. Zij vertegenwoordigen een sprookjesachtige mystiek. Het gaat om de vraag wat echt is en wat niet." Dit wordt versterkt doordat Moniek dingen kan zien die er niet zijn. Daarom is de vraag wat echt is en wat niet ook nog eens letterlijk van toepassing in het dagelijks leven. Ze gaat terug naar de Middeleeuwen. "Alles was mogelijk, het onmogelijke werd mogelijk gemaakt en gekleurd door de mystiek van die tijd, de oorlogen, de religie en de heksen. Ik vind het bijvoorbeeld leuk om na te denken over hoe het zou zijn als ik zelf een heks was in die tijd."

Nominatie Special Award 2015

De tussenjury over het ingezonden werk van Moniek Gerrits:
'Twee velden lijken over elkaar heen geschoven, dat van de foto en dat van de bewerking. Je weet niet goed meer waar je naar kijkt. Er ontstaat een derde veld dat, zoals een van de titels al aangeeft, toegang geeft tot de droomwereld. Dat is heel knap.'

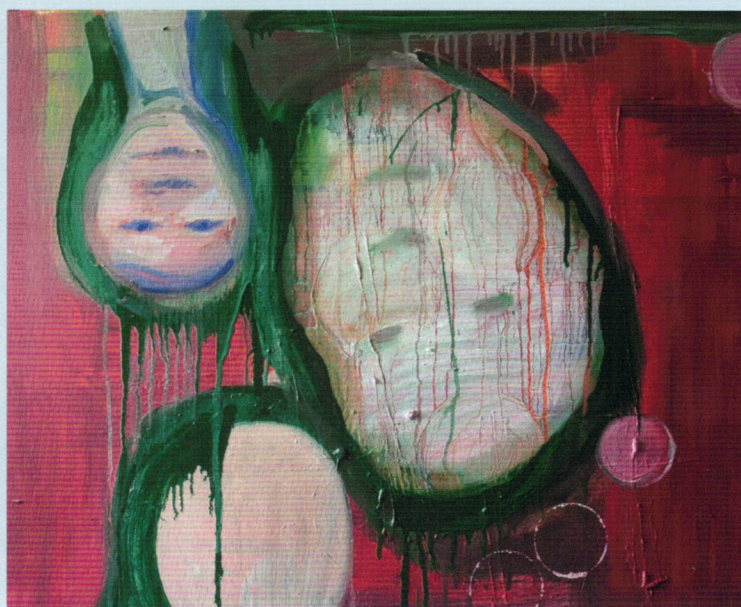
Winnares Kunstcongres Zuid van het UWV in 2017

In 2017 was Moniek een van de winnaars van het Kunstcongres met perspectief Zuid in de categorie tweedimensionaal met haar schilderij *Klooster*. Hierna volgde een reizende tentoonstelling met meerdere werken van Moniek.

www.moniekgerrits.nl

Laag over laag over laag

De muren hangen vol oude en vooral ook nieuwe werken. Daarbij heeft Moniek de voor haar belangrijke werken klaargelegd in de woonkamer en boven in haar atelier. Donkere landschappen in groen op doek. De kleuren en het spel van licht en donker van deze doeken laten zich pas goed zien als we de doeken naar buiten brengen om ze te fotograferen. Dan zie ik ook de gelaagdheid in het werk. "Ik begin altijd met een hele dunne laag, het zijn net vlekken op doek of papier. Vervolgens ga ik dan verder, breng accenten aan en werk ik laag over laag over laag over laag. Als ik werk ben ik heel spontaan."

Wat de werken communiceren

“Ik wil het reële en het irreële verbinden aan elkaar. Ik wil ook meerdere structuren aan elkaar verbinden. Het zichtbaar maken van onderlinge verbanden die in eerste instantie niet zo vanzelfsprekend zijn of zelfs weerlegbaar zijn, dat is mijn doel. Ik schilder bijvoorbeeld ook mijn gedachten in een landschap. Deze zijn niet zichtbaar maar door mij wel zichtbaar gemaakt. Ik hoop dat het vragen oproept bij de kijker en dat deze een andere wereld van het landschap maakt. Ik hoop altijd dat mensen een stapje verder kijken dan normaal. Ik ben ook veel met planeten bezig. Denken over planeten geeft vrijheid. Ik zit op aarde maar er kan nog veel meer waar we niets vanaf weten. Dat vind ik fascinerend. In de planeten vind ik ook de geschiedenis terug, hoe ze gezien werden als profeten en welke betekenis de maan en de zon bijvoorbeeld kregen. De planeet Mars komt heel veel terug in mijn werk. In één van mijn werken is het bijvoorbeeld alsof er een Ufo is opgestegen en dat er vuur uit de Ufo komt.”

Droom en Werkelijkheid

Naast de landschappen schildert Moniek op het moment ook niet realistische portretten. Onder de titel *Hoofden* heeft ze een serie gemaakt met inkten en potlood op papier. Deze kunstwerken hangen in haar atelier boven en ze vertegenwoordigen haar communicatie tussen het gedroomde en de werkelijkheid. Ze vertelt dat er veel mensen zijn die ze eng vinden, deze schilderijen. En ze vraagt dat natuurlijk ook aan mij. Ik antwoord haar dat ik ze niet eng, maar wel indringend vind. Ik vertel haar dat haar werk voor mij uniciteit en oorspronkelijkheid uitstraalt. En daarnaast zie ik de kracht in haar werk, de expressiviteit en haar eigen handschrift.

Jonaske de Ruiters - tekst en fotografie

Moniek Gerrits, *Moeras*,
olie op doek, 80 x 120 cm

Moniek Gerrits, *Akker*,
40 x 30 cm, gemengde
techniek

Moniek Gerrits, *Hoofden*,
59 x 78 cm, olieverf op doek

In het kader links:
Moniek Gerrits, *Gedroomde
bomen*, gemengde techniek
op papier, 20 x 28 cm
Foto: Photowork